

یادداشت

تعریف یک لایحه پس از تصویب کلیات آن در مجلس

سیدامین صدرنژاد*

● پیش‌تر در یادداشتی با عنوان «نقش‌ کلیدی مواد ۵ و ۶ لایحه کمک به ساماندھی مدیریت پسماندها در توسعه پایدار کشور» به تاریخ چهارشنبه ۲۶ تیرماه ۱۳۹۸، به شرح سرگذشت و بررسی مواد این لایحه پرداخته بودم. حال کلیات این لایحه در روز سه‌شنبه ۲۵ تیرماه به تصویب نمایندگان رسید و بررسی جزئیات آن به هفته گذشته و روزهای یکشنبه و دوشنبه، ۳۰ و ۳۱ تیرماه موکول شد. در روز یکشنبه نیز اصل مواد ۲۰، ۳ و مورد تصویب قرار گرفت. اما اتفاق شگفت‌آور در روز دوشنبه افتاد؛ به این ترتیب که پس از تصویب اصل مواد ۴، ۵، هنگام قرائت ماده ۶ در صحن علنی، متن این ماده نسبت به آنچه در کلیات آمده بود و آنچه در اختیار نمایندگان قرار داشت، مورد تغییر و تحریف قرار گرفت و پس از اعتراض نمایندگان بنا شد این ماده برای بررسی مجدد به کمیسیون ارجاع شود. جالب آنکه در پاسخ به پیگیری‌های نمایندگان مجلس، فعالان اتاق‌های بازرگانی، سازمان‌ها و تشکل‌های حاکمیتی و مردم‌نهاد، فعالان حوزه صنعت و اقتصاد و کلیه نقش‌آفرینان، تاکنون احدی مسئولیت این تغییر در متن ماده را نپذیرفته که این خود جای شگفتی است! حتی متن کلیات لایحه موجود روی سایت مرکز پژوهش‌های مجلس نیز همچنان متن اولیه است و مشخص نیست این تغییر در چه زمان و به دست چه کسی صورت گرفته است.

بر بنای آنچه در متن لایحه به شماره چاپ ۱۳۱۲، در کمیسیون اصلی به تصویب رسید و منتشر شد، وزارت امور اقتصادی و دارایی باید یک‌دهرزار ارزش مواد اولیه، قطعات و کالاها را در ابتدای زنجیره تولید یا هنگام ترخیص، از تولیدکنندگان واردکنندگان دریافت کرده و به حسابی نزد خزانه‌داری کشور واریز می‌کرد. در ادامه صندوق ملی محیط زیست (نهاد مالی ثالث و بی‌طرف که در راستای تحقق چنین اهدافی تأسیس شده است) مکلف به تخصیص وجوه یادشده به بازافت‌کنندگان، به نسبت بازایافت پسماند حاصل از هر یک از کالاهای مزبور بود.

اما در تحریف صورت‌گرفته و هنگام قرائت این ماده در صحن، واژه «خزانه‌داری کشور» به «سایبى نزد وزارت کشور» و واژه «صندوق ملی محیط زیست» به «سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها» (زیرمجموعه وزارت کشور) قلب شد که این امر از چندین جهت واجد ایراد جدی و ساختاری است. اساسی‌ترین اشکال، این است که نعتها وزارت کشور و سازمان شهرداری‌ها با هیچ منطقه‌ای تسهیلگر مالی نیستند؛ بلکه اصلا سپردن اختیار یک منبع مالی حمایتی برای همه مجریان، به یکی از مجریان (سازمان شهرداری‌ها در مقابل کلیه بازایافت‌کنندگان کشور) به خودی‌خود انحصارزاست و مصداق بارز تبعیض و رقابت غیرمنصفانه نهاد حاکمیت با شهروندان را اقتباس کرده‌اند.

به دلیل عدم شفافیت جریان‌های مالی در کشور، صنایع بازایافت ناچارند پسماند (ماده اولیه این صنعت) را از شبکه‌های دلالی پسماند که حول پیمانکاران شهرداری‌ها شکل گرفته، تأمین کنند. همان شبکه‌های قدرتمندی که به هیچ اصل و قانونی پایبند نیستند و به منظور کسب سود بیشتر از زباله‌کردن، مهاجران، معتادان و کو‌دکان کار بهره‌کشی می‌کنند و گردش‌های مالی میلیون‌دلاری ایشان به سادگی فعالیت‌های اجرائی شهرداری‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. همچنین از آنجایی که در عملکرد سازمان شهرداری‌ها، دفاع یک‌سویه و بی‌فیدویشرط این سازمان از شهرداری‌های زیرمجموعه خود قابل کتمان نیست، انتخاب این سازمان به عنوان مسئول تخصیص منابعی که باید صرف رقابت‌پذیرکردن محصولات بازایفتی با محصولات دست‌اول شود، عملا سپردن امتیازی انحصاری به طرف عرضه (شهرداری‌ها، پیمانکاران طرف قرارداد شهرداری‌ها و سوداگران وابسته) برای کنترل و سلطه بیشتر بر طرف تقاضا (صنایع بازایافت) است.

اما صندوق ملی محیط زیست یک نهاد مالی ثالث قانونی است که نقشی در مدیریت اجرائی و عرضه و تقاضای پسماندها ندارد و بر پایه مکانیسم‌های کنترل‌ی و هدایتگری منابع مالی، وظیفه دارد با تضمین توانامن حقوق نقش‌آفرینان حاکمیتی و شهروندی، موجب افزایش رقابت‌پذیری و توسعه اقتصاد چرخشی کشور شود. بنابراین در شرایطی که چنین نهادی با تعریف مشخص و دقیق، در تشکیلات دولت ایجاد شده است، هرگونه خدمات تسهیلگری مالی به موازات این نهاد، به یکی از نقش‌آفرینان و ایجاد انحصار، با هر توجیهی مطلقا قابل پذیرش نیست.

همان‌طور که در عنوان لایحه کمک به ساماندھی پسماندها با مشارکت بخش غیردولتی قید شده، این لایحه با هدف حمایت و تقویت بخش خصوصی فعال در حوزه مدیریت پسماند تعریف شده بود و مصداه حیاتی‌ترین ابزار حمایت از بخش خصوصی، به سود نهاد دولتی ذی‌نفع در بازار مبادلات و عرضه و تقاضای پسماند، منجر به ضربه بزرگ دیگری به پیکره نجیف بخش خصوصی کشور و تقویت انحصار حاکمیت بر اقتصاد خواهد شد.

«**دیبرکل اتحادیه صنایع بازایافت ایران**

نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان خواروبار کشاورزی در گفت‌وگو با «شرق» اعلام کرد

وعده چین برای تأمین منابع مالی فائو

● **چرا کشورهای جهان با رای بالا به نماینده چین برای ریاست فائو رای دادند؟**

پنج دلیل برای انتخاب نماینده چین به عنوان رئیس فائو وجود دارد:

اولین دلیل به مرزبندی کشورهای شمال و جنوب مرتبط است. روابط تاریخی و سیاسی بین غرب و مستعمرات آنها در سه قاره آفریقا، آمریکای لاتین و آسیا همواره تیره بوده است.

مداخله سیاسی دائمی غرب در مستعمره‌هایش و همچنین تلاش مردم این مستعمرات برای حق تعیین سرنوشت خود در نیم‌قرن اخیر شرایط متفاوتی را رقم زده است. افزایش آگاهی و دسترسی مردم محلی به رسانه‌های اجتماعی باعث شده نهادهای مردمی و محلی عملا قدرت بیشتری یافته و در مراحل تصمیم‌سازی دولت‌ها و موضع‌گیری آنان تأثیرگذار شوند. این گروه‌ها عموماً نسبت به دولت‌های غربی به دبدۀ شک نگاه می‌کنند و هیچ‌گونه تمایلی به سپردن تعیین سرنوشت سازمان‌های بین‌المللی به کشورهای توسعه‌یافته ندارند زیرا این سازمان‌ها را مدافع حقوق خود می‌دانند.

دومین دلیل مربوط به فجایع محیط‌زیستی به دلیل تولید انبوه محصولات کشاورزی و اثرات تغییرات اقلیمی بر این بخش است. تغییر اقلیمی بخش کشاورزی را به یک قربانی تبدیل کرده و پدیده گرم‌شدن زمین و محدودیت منابع آب برای بخش کشاورزی مشکلات زیادی را ایجاد کرده است. این تحولات وجهه برخی کشورها را هم نسبت به شیوه حاکم در سیستم تولید غذا و کشاورزی تغییر داده است. اهمیت توجه به کشاورزی پایدار باعث ایجاد مرزبندی جدیدی در بین کشورهای عضو فائو شده است که این مرزبندی بر مرزهای گذشته شمال و جنوب منطبق نیست. کشورهای صادرکننده محصولات کشاورزی با اعمال هر شاخص محیط‌زیستی یا محدودیت‌های حاصل از استاندارد تجاری مخالف هستند اما گروه مقابل کشورهایی را شامل می‌شود که نگران محیط زیست و سلامت غذا بوده و در گروه واردکنندگان مواد غذایی قرار می‌گیرند. این گروه‌بندی عملاً باعث سردرگمی بعضی کشورهای شمال و جنوب در حمایت از نامزد کشور فرانسه و چین شد که نهایتاً به‌دلیل جنگ اخیر تجاری آمریکا علیه چین، به نفع نامزد چین پایان یافت.

سومین دلیل به شکاف درآمدی بین کشورهای فقیر و در حال توسعه با کشورهای توسعه‌یافته باز می‌گردد. با تحولات تکنولوژی این شکاف درآمدی افزایش یافته و عملاً تفاوت و گاهی تضاد منافع بین این کشورها ظهور جدی می‌یابد. آگاهی کشورهای در حال توسعه از حقوق حقسه خود و هزینه‌های گزاف و نامشهود تعهدات تجاری، عملاً باعث حساسیت بیش از پیش آنها شده و مواضع آنها در قبال شرکت‌های بین‌المللی و کشورهای توسعه‌یافته را متفاوت کرده است. اختلاف مواضع اقتصادی عملاً زمینه بروز اختلافات سیاسی را فراهم کرده و به این ترتیب سمت‌گیری این کشورها در سیاست‌ها نیز دچار تغییر شده است. کشورهای گروه ۷۷ یا G۷۷+ China که شکل اقتصادی-

سیاسی از ۱۳۴ کشور در حال توسعه است نیز به همین دلیل به صورت جدی به حمایت از نامزد چین در این کارزار انتخاباتی وارد شد. سیاست خارجی کشور چین چهارمین دلیلی است که منجر به پیروزی نماینده این کشور شد. زیرا این کشور در حوزه کشورهای در حال توسعه در سه دهه اخیر، دیپلماسی فعالی داشته است که از آن جمله می‌توان به سرمایه‌گذاری میلیاردی چین در قالب پروژه عظیم جاده ابریشم نوین اشاره کرد.

پنجمین دلیل پیروزی چین نیز به سردرگمی سیاست‌مداران آمریکایی در واکنشگت و ررم و عدم همسویی آنان با کشورهای اروپایی باز می‌گردد. آمریکا که از ابتدا به شناسن چین در پیروزی اذعان داشت اما هیچ‌گاه قادر به اتخاذ سیاست موشمندانۀ و فعال در قبال چین نشد و با حرکت‌های ناهماهنگ و معوج عملاً پیروزی چین را تسریع کرد.

● **آیا حضور نماینده چین در رأس سازمان فائو تأثیری در سیاست‌های آتی این سازمان خواهد داشت؟** قطعاً انتخاب کاندیدای چین با رای بالا بر آینده فائو و سمت‌وسوی این مجموعه تأثیر خواهد گذاشت. حتی این انتخاب بر سرنوشت ایران به‌عنوان عضو فائو و دوست نزدیک کشور چین هم مؤثر است و ما می‌توانیم از آن بهره‌مند شویم.

لیلا مرگن: انتخابات نهم در تاریخ سازمان خواروبار و کشاورزی در جلسه ۴۱ نشست عالی سازمان فائو، در رم برگزار شد. تسوی دونو که پیش از این در پشت معاون وزیر کشاورزی چین مشغول به فعالیت بود، در دور اول انتخاب شد، او با ۱۰۸ رای از بین ۱۹۱ شرکت‌کننده انتخاب شد. محمدحسین عمادی نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در فائو در گفت‌وگو با «شرق» به تشریح دلایل رای‌آوردن یک نماینده از کشور چین پرداخت. به گفته او عدم تمایل اعضای فائو به سپردن تعیین سرنوشت سازمان‌های بین‌المللی به کشورهای توسعه‌یافته منجر به رای‌آوردن نماینده چین شده است. همچنین کاهش توان مالی فائو و وعده کاندیدای چین برای تأمین سالانه ۱۰ درصد بودجه فائو منجر به پیروزشدن این کاندیدا شد. عمادی درباره دلایل هجوم ملخ‌ها به ایران هم صحبت کرد و به اعتقاد او آنچه در فضای مجازی ایران در جریان است، با واقعیت‌های این پدیده همخوانی ندارد. مشروح گفت‌وگو با محمدحسین عمادی نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در فائو در ادامه می‌آید.

اولا با توجه به قوی‌بودن رای نماینده چین، این رای در جایگاه مدیر کل فائو بسیار مهم است. مدیر کل جدید که با اقتدار و رای قوی انتخاب شده است، می‌تواند سیاست‌ها و برنامه‌های خود را بدون شک و شبهه و تزلزل ادامه دهد و با قوت و قدرت هماهنگی بیشتر برنامه‌های فائو را پیش ببرد. این انتخاب برای فائو که دو دوره اختلاف و تشتت رنج برده و مسیر مشخصی را به‌طور هماهنگ پیش نبرده، سرنوشت‌ساز است و کمک خواهد کرد که فائو به‌طور منسجم‌تر کار خود را پیش ببرد. از سال ۲۰۰۸ بودجه عمومی فائو رو به کاهش است. کشورهای عضو توان حمایت از فائو را نداشته و تورم جهانی سبب شده مناسب با نرخ تورم، بودجه فائو کاهش یابد و توان فائو به‌طور جدی در این رابطه کاهش یابد. کاندیدای چین قول داده است که هر سال، ۱۰ درصد بودجه فائو را افزایش دهد. این قول به سازمان خواروبار کشاورزی کمک می‌کند و می‌تواند آغاز یک همت جدی برای افزایش توان فائو باشد. البته افزایش بودجه کار ساده‌ای نیست؛ اما از آنجایی‌که این مسئله جزء قول‌های مشخص نماینده چین بوده است، همه امیدوارند که فائو حرکت جدی داشته باشد و به شکل قوی‌تر و منسجم‌تر به کار خود ادامه دهد. تأثیر سوم انتخاب نماینده چین هماهنگی گروه ۷۷ و کشورهای درحال‌توسعه است. این کشورها همگی به‌طور جدی از کاندیدای چین حمایت کرده‌اند. ۱۳۴ کشور در فائو عضو هستند که ۱۰۸ کشور به

نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان خواروبار کشاورزی در گفت‌وگو با «شرق» اعلام کرد

وعده چین برای تأمین منابع مالی فائو

نماینده چین رای داده‌ند. کشورهای جهان سوم امیدواری بیشتری دارند که مسیر فائو را به سمت خواست‌های خود یعنی کمک و حمایت از کشاورزان کوچک و خرد و ارتقای کشاورزی در کشورهای جهان سوم بکشانند نه اینکه فائو در خدمت کشورهای توسعه‌یافته باشد و برای ارتقای صرفاً استانداردها و جلوگیری از واردات یا تقویت بیشتر شرکت‌های بین‌المللی که در حوزه کشاورزی فعال هستند، تلاش کند یا در خدمت مباحث تکنولوژی سطح بالا که صرفاً در کشورهای توسعه‌یافته از آن استفاده می‌شود، قرار گیرد.

● **در بهار امسال علاوه بر پدیده سیل و سرمازدگی در برخی نقاط کشور، شاهد هجوم ملخ‌ها به ایران بودیم، این پدیده چه ویژگی‌هایی داشت؟ آیا قابل پیش‌بینی نبود؟**

درباره دامنه، حجم و گستره هجوم ملخ در سال جاری این نکته قیق و درست است که بگویم این شکل از حمله و هجوم ملخ و اثر مخرب این حشره را در چهار دهه گذشته در کشور خود نداشته‌ایم. از این نظر مسئله کاملاً صحیح است، اما اگر به ریشه‌ها، دلایل و ویژگی‌های این هجوم خاص اشاره کنیم، چند نکته را ذکر می‌کنم. براساس گزارش‌های مستندی که از فائو داریم، از دی‌ماه سال پیش فائو گزارش‌هایی را درباره هجوم ملخ طبق روال هرساله به دولت ایران اعلام کرد. البته آن زمان، شدت هجوم ملخ‌ها به این میزان پیش‌بینی نمی‌شد، زیرا اطلاعات و آمار دقیقی در این‌باره از دی‌ماه و آورماه سال گذشته در دسترس نبود. ویژگی خاص سال جاری و مشکلی که در ارتباط با هجوم ملخ داریم، یک شکل استثنائاتی است که کمتر در رسانه‌های ایران به آن توجه می‌شود. براساس آمار دقیق و اطلاعاتی که در فائو درباره مبارزه با ملخ وجود دارد و براساس آخرین اطلاعات و نقشه‌هایی که در این سازمان موجود است، مسلم است که حمله برق‌آسا و حمیم ملخ در ایران از مسیر همیشگی و با جمعیت متداول ملخ بوده است. منشأ حرکت این ملخ‌ها از سواحل شرقی سودان است. سپس جمعیت یادشده وارد عربستان می‌شود، با عبور از خلیج فارس به بندر عباس می‌رسد و از آنجا هم به مرز پاکستان هجوم می‌برد. هرساله ملخ‌ها با جمعیت کم و زیاد این مسیر را طی می‌کنند، اما امسال ریشه مسائل را باید در تغییرات اقلیمی دید. به‌طور خاص یکی از تأثیرات تغییرات اقلیمی این بود که امسال توفان و بارندگی بسیار شدیدی را در منطقه جنوبی و مرز عربستان با یمن در منطقه‌ای به نام «ربع‌الخالی» شاهد بودیم. این منطقه به‌شدت کویری است و همان‌طوره که از اسم آن هم مشخص است، منطقه‌ای خالی از سکنه گزارش شده است. توفان امسال، باعث بارندگی زیادی در ربع‌الخالی شده و هسته اصلی و کانون رشد و تولید ملخ از این منطقه آغاز بود و از آنجایی‌که در این ناحیه کمی زندگی نمی‌کند، کسی خبر از حرکت و زایندگی ملخ‌ها نداشت و گزارشی در این‌باره ارسال نشده بود. این مسئله سبب شد این جمعیت انبوه در منطقه جنوب عربستان یعنی همان منطقه ربع‌الخالی و منطقه مرزی با یمن تکثیر شوند و از یک مسیر جدید وارد خلیج فارس شوند.

ادامه در صفحه ۱۳

خبر

اقتصاد ایران از رکود خارج می‌شود

● صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی کرد اقتصاد ایران سال آینده از رکود خارج می‌شود.به گزارش ایستنا، در جدیدترین گزارش بازبینی‌شده صندوق بین‌المللی پول از کشورهای جهان، پیش‌بینی‌های مربوط به ایران برای سال‌های آینده نیز اعلام شده است که بر اساس آن، اقتصاد ایران از سال آینده پس از دو سال، از رکود خارج می‌شود و رشد آن تا سال ۲۰۲۴ مثبت خواهد بود.بر این اساس، نرخ رشد اقتصاد ایران برای سال جاری میلادی منفی شش درصد پیش‌بینی شده است؛ اما برای سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴، صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی کرده است رشد اقتصادی ایران به ترتیب معادل ۰٫۱۴ درصد، ۰٫۸۵۸ درصد، ۰٫۹۶۷ درصد، ۰٫۹۷۳ درصد و ۱٫۰۸۳ درصد باشد.بر همین اساس، حجم تولید ناخالص داخلی ایران از ۴۸۴٫۶۶۳ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۹، به ۴۹۵٫۶۹۴ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۰ خواهد رسید و با تداوم روند صعودی، اقتصاد ایران از سال ۲۰۲۱ میلادی به اقتصادی نیوتریلیون‌دلاری تبدیل خواهد شد که حجم تولیدات ناخالص داخلی آن در سال ۲۰۲۴ به ۵۸۴٫۰۰۷ میلیارد دلار خواهد رسید.صندوق بین‌المللی پول همچنین پیش‌بینی کرده است نسبت قیمت‌ها به اقتصاد ایران بازگردد؛ به‌گونه‌ای که نرخ تورم که امسال با رسیدن به حدود ۳۹ درصد، به یکی از بالاترین سطوح سال‌های اخیر خود رسیده است، از سال آینده با شیبی محسوس کاهش خواهد یافت و به ۳۱ درصد در سال ۲۹۰،۲۰۲۰ درصد در سال ۲۷،۲۰۲۱ درصد در سال ۲۰۲۲ و حدود ۲۵ درصد در سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ کاهش خواهد یافت.تنها شاخص کلان اقتصادی که نسبت به آینده آن هشدار داده شده، نرخ بی‌کاری است. صندوق پیش‌بینی کرده است نرخ بی‌کاری از ۱۵٫۴۰۳ درصد در سال ۲۰۱۹ که ۱۶٫۱۴۷ درصد در سال ۲۰۲۰ و ۱۷٫۰۲۰ درصد در سال ۲۰۲۱ برسد و این نرخ تا سال ۲۰۲۴ صعودی باشد تا به محدوده ۱۹،۳۸۸ درصد در سال ۲۰۲۴ برسد.

تعمیر ۱۲ فروند نفت‌کش تا پایان امسال

● مدیرعامل شرکت ملی نفتکش ایران گفت: امسال ۱۲ فروند نفت‌کش را تعمیر به تعمیر به ایروایکو می‌فرستیم.نصرت‌الله درشتی در گفت‌وگو با ایستنا اظهار کرد: کارهای تعمیرات ادواری سوپر نفت‌کش «در» انجام شده و تا دو روز دیگر با پرشدن حوضچه، کشتی یارد ایروایکو را به مقصد جزیره خارک ترک می‌کند.وی افزود: در صحبت‌هایی که با مسئولان ایروایکو داشتیم، قرار است یاردی که سکوی ششاور را در قرار دارد، خالی شود و دو فروند نفت‌کش فعلی را پس از تعمیر بیرون برده و دو فروند دیگر را بیاوریم.مدیرعامل شرکت ملی نفتکش ایران تصریح کرد: موتورها، کل ژنراتورها و وسایل برقی کشتی همه تعمیر شده‌اند و رنگ‌آمیزی آن انجام شده و تا پنج سال آینده به تعمیرات معموله‌ای نیازی ندارد. سردشتی خاطرنشان کرد: شرکت ملی نفتکش ایران، تعمیر۱۲ فروند کشتی تا ۳۵ و ۳۲۰ هزار تنی را در برنامه‌های خود دارد و آنها را نوبتی برای تعمیر به ایروایکو می‌فرستیم.

ایران خودرو و سایپا هزار میلیارد تومان دارایی خود را واگذار کنند

● وزیر صنعت گفت: دو خودروساز بزرگ ایران هرکدام هزار میلیارد تومان از شرکت‌های زیرمجموعه خود را واگذار کنند و بعد خودشان نیز به بخش خصوصی واگذار شوند.به گزارش فارس، رضا رحمانی، وزیر صنعت، معدن و تجارت، در جمع خبرنگاران درباره واگذاری سهام دولت در دو خودروساز بزرگ ایران خودرو و سایپا گفت: برای واگذاری باید وضعیت مالی این دو شرکت اصلاح شود که اصلاح وضعیت را آغاز کرده‌ایم و این بخشی از برنامه واگذاری آنها به شمار می‌رود.او گفت: املاک و اموال غیرتولیدی دو خودروساز در تهران و جاهای دیگر که با وظایف ذاتی آنها همخوانی ندارد، باید واگذار شود و این واگذاری شروع شده است و هر دو خودروساز بزرگ باید هزار میلیارد تومان از اموال مازاد خود را واگذار کنند تا نقدینگی لازم برای تولیدشان فراهم شود و تولید تقویت شده و قطعات مورد نیاز را سفارش دهند. باید شرکت‌های وابسته به ایران خودرو و سایپا واگذار شوند و درباره واگذاری آنها که گفته شده این دو شرکت در وثیقه هستند، این درست است ولی وثیقه‌بده آنها را می‌توان رفع کرد و باید موانع واگذاری خودروسازان رفع شود و سازمان خصوصی‌سازی باید سهام دولت در این دو شرکت را واگذار کند.

معاون نوبخت: بودجه ۹۸ با فروش ۳۰۰ هزار بشکه نفت بسته شد

● معاون سازمان برنامه‌وبودجه اعلام کرد: بودجه سال ۹۸ کل کشور بر اساس فروش روزانه ۳۰۰ هزار بشکه نفت بسته شده است.به گزارش تسنیم، معاون امور اقتصادی و هماهنگی سازمان برنامه‌وبودجه گفت: بودجه سال ۱۳۹۸ کل کشور به مبلغ ۴۴۸ هزار میلیارد تومان و بر اساس فروش ۳۰۰ هزار بشکه نفت در روز بسته شده است.سیدحمید پورمحمدی کل‌سفیدی تأکید کرد: بودجه سال قبل بر اساس فروش روزانه یک میلیون و ۵۰۰ هزار بشکه و سال قبل از آن روزانه دومیلیون و ۶۸۰ هزار بشکه نفت بسته شده بود.